

DZĪVE AR SAI

Sarva Rupa Dharam Santham,

Sarva Nama Dharam Sivam,

Sath-Chit-Ananda Rupam Advaitam,

Sathyam Sivam Sundaram.

(Dzejolis sanskritā)

„Visi vārdi un formas ir Augstākās Būtnes izpausmes, kas ir miera un labvēlības iemiesojums. Viņš ir ārpus duālisma, - visa eksistence, zināšanas un pilnīga svētlaime. Viņš ir patiesība, labestība, skaistums.”

Bija viens no svētlaimīgiem vakariem *Prašanti Nilajamā*. Tūkstošiem cilvēku vēroja dzīvespriecīgu teātra un deju priekšnesumu, ko izpildīja ziemeļindijas jaunieši. Viņu nodošanās un pielūgsmē šādā jaunā vecumā aizkustināja *Bagavānu*¹ Sai Babu, bezgalīgo žēlastības okeānu. Priekšnesuma beigās *Svāmī* žēlsirdīgi izgāja starp svētītajiem jauniešiem un izlēja pār katru no viņiem tūkstoš māšu mīlestību. Viņš izdalīja apģērbu, svētīja viņus ar *Padanamaskaru*², pozēja fotogrāfijām kopā ar viņiem, kā arī materializēja brīnišķīgu ķēdīti vienai no galvenajām aktrisēm kā savas mīlestības un žēlsirdības apliecinājumu.

Lūdziet, to, ko es esmu atnācis dot

Kamēr manas mitrās acis vēroja viņa dievišķās mīlestības plūsmu pār jauniešiem, es pēkšņi sapratu, ka *Svāmī* bija tikai dažu pēdu attālumā no vietas, kur es sēdēju. Viņš apstājās, paskatījās man acīs un jautāja: „Vai teātra izrāde bija laba?” Es atbildēju: „Ļoti jauka, *Svāmī*. Tu sniedzi viņiem tik daudz svētlaimes (*ananda*)!” Tad viņš pateica ko tādu, kas mani ļoti dziļi ietekmēja. Viņš sacīja: „Es devu viņiem visu to, kas viņus iepriecina – apģērbu, fotogrāfijas, *Padanamaskaru*. Taču neviens man nelūdza to, ko es patiešām esmu atnācis dot. Tajā vakarā es atgriezos savā istabā un turpināju atcerēties svētos vārdus, ko izteica *Bagavāns*. Pagāja kāds laiks, kamēr mans cilvēka prāts izprata Viņa vārdu dziļo nozīmi. Šis bija brīnišķīgs vēstījums visas pasaules jauniešiem. Viņš vēlējās, lai ikviens no mums meklētu absolūto Viņa dāvanu – pašrealizācijas dāvanu! *Svāmī* ir tik viegli apmierināt mūsu materiālistiskās, pasaulīgās vēlmes, taču man ir paveicies būt par Viņa laikabiedru un, vēl jo vairāk, būt Viņa sekotāju pulkā un es jūtu, ka jauniešiem jāmeklē vienīgi mūžīgā patiesība, ko var saņemt tikai no Tā, kas ir katrā no mums!

Fokusējieties uz iekšējo Es

Reiz es jautāju *Svāmī*: „Kā lai mēs kontrolējam savas maņas?” un *Bagavāns* žēlsirdīgi sacīja: „Dzīvojiet ar Sai un jūsu maņas aizlidos!” Viņš paskaidroja, ka dzīvot ar Sai nenozīmē fizisku dzīvošanu, bet gan dzīvot ar Viņu domās un padarīt Viņu par savas būtības kodolu. Viņš vēlējās, lai mēs koncentrētos uz iekšējo Es, kas ir vienīgais veids, kā Viņu sasniegt. Pamazām, bet pārliecinoši es sāku izprast viņa žēlsirdību, ka fokusēšanās nav tikai mūsu spēja palikt saistītam ar Viņu sev iekšienē, bet arī pašdisciplīna izvairīties no faktoriem, kas novērš uzmanību.

Kad 2006. gadā *Bagavāns* vēlējās organizēt uguns rituālu (*jadžnu*) *Prašanti Nilajamā*, viņš visžēlīgi uzticēja man dažus pienākumus. Kādu dienu es biju nodarbināts ar saimniecības darbiem, kad viņš mani uzaicināja. Tad viņš man jautāja: „Vai tu esi gatavs?” Es atbildot nomurmināju: „Esmu mazliet nosmērējis bikses, *Svāmī*. Aiziešu uz istabu, nomazgāšos un nomainīšu drēbes, tad atgriezīšos.” Viņš nebija apmierināts ar manu atbildi un tajā dienā vairs neko neteica. Gandrīz pēc mēneša žēlsirdīgais Kungs nolēma atklāt patiesību un izklaidēt neziņu, kas aizmiglo mūsu iekšējo skatījumu. Viņš sacīja: „Gatavība nav saistīta ar nomazgāšanos un tīru drēbju uzvilšanu. Tev ir jābūt vienmēr gatavam pat atdot visu savu *Prānu*³. Tas ir gatavības stāvoklis.” Un viņš turpināja: „Nepieķerieties ķermenim! Iegremdējieties sevī, savā iekšējā Es! Turpiniet pildīt savus pienākumus, taču nekad neidentificējiet sevi ar darbībām, ko veic jūsu ķermenis!” Tā priekš manis bija dziļš vēstījums! Es sapratu, ka mūžības okeānā es esmu tikai vēl viens burbulis. Tas arī viss! Mēs esam tikai garām skrienoši mākoņi.

Vienu pēcpusdienu *Bagavāns* parādīja man un manai sievai dziļāko dzīves izpratni. Viņš teica: „Dzīvē ir svarīgas trīs attiecības: jūsu attiecības ar sevi (iekšējās attiecības), jūsu attiecības ar citiem (savstarpējās attiecības) un vissvarīgākās – jūsu attiecības ar Eksistenci (transcendentālās attiecības).” Viņš sacīja, ka jauniešiem ir jāveido savs liktenis padarot svētas šīs transcendentālās attiecības caur lūgšanām, meditāciju, pašaieliedzīgu kalpošanu, tīrām jūtām un raksturu. *Bagavāns* mācīja: „Eksistence nav šis un nav tas, bet tā ir šis un Tas.” Viņš ar to domāja, ka materiālisms un garīgums ir vienkārši tās pašas monētas dažādas puses. Šī monēta ir Eksistence. Mums nav jālūdz šis un tas, bet gan jāklūst pašiem par lotosa ziedu, kurš uzdzied pat netīrā ūdenī. Mums jāļauj garīgumam uzplaukt materiālistiskās dzīves ietvaros. To *Bagavāns* sagaida no jauniešiem.

Mana mīlestība pret Jums ir tīra mīlestība

Katru reizi, kad man izdevās Viņu ieraudzīt, tā bija dziļa vienotības izjūta ar mieru un svētlaimi. *Bagavāna* mīlestība bija tā patiesā saikne, kas pievilka katru no mums pie Viņa. Vienu pēcpusdienu pēc tam, kad Viņš bija sniedzis mums garu interviju, Viņš atļāva mums doties uz Bengaluru. Mēs steidzāmies atpakaļ uz savu istabu un gatavojāmies aizbraukt no *Prašanti Nilajama*, kad kāds audzēknis steidzīgi ienāca mūsu istabā un teica: „*Svāmī* aicina jūs nekavējoties atgriezties templī.” Tas mani pārsteidza, jo mēs bijām pavadījuši gandrīz stundu *Bagavāna* sabiedrībā un gatavojāmies aizbraukt ar viņa atļauju. Es steidzos atpakaļ uz templi un tiku nosēdināts tieši pie *badžanu* telpas durvīm. *Bagavāns* gremdējās dvēseliskajās *badžanu* skaņās, ko izpildīja Viņa audzēkņi. Mans prāts nespēja koncentrēties uz *badžaniem*. Es nevarēju saprast, kādēļ mani izsauca un lika atgriezties, biju apjucis. Visskaistākā Visuma forma bija tikai dažu pēdu attālumā no manis, bet es pat nespēju apbrīnot mirdzošo Būtni kaut uz mazu brīdi.

Badžanu dziedājumi beidzās un *Svāmī* pieņēma *Arati*⁴, kas tika izpildīts priekš Viņa. Tad viņš žēlsirdīgi devās manā virzienā. Es nezināju, ko gaidīt. Viņš dāvāja man burvīgu smaidu un teica: „Bangaru, tu aizmirsi pieņemt *Padanamaskaru* pēc intervijas. Es tevi ataicināju atpakaļ tikai, lai sniegtu tev *Padanamaskaru*. Pieņem to un dodies uz Bengaluru.” Tā bija vairāk kā tūkstoš māšu mīlestība! Viņš mani atsauca atpakaļ, lai izlietu pār mani labvēlību noskūpstīt Viņa lotosa pēdas! Tikai Dievs spēj izstarot tik daudz mīlestības. Es uzreiz nokritu ceļos un lēju nožēlas asaras pār Viņa kājām par to, ka nebiju izpratis dziļo mīlestību, kas Viņā ir pret katru no mums. Viņa mīlestībai nav nosacījumu. Reiz viņš man

bija teicis: „Mana mīlestība pret tevi ir tikai un vienīgi mīlestība. Tas, ko tu dari vai nedari nemaina manu mīlestību pret tevi.”

Mans liktenis bija pirmo reizi satikt *Bagavānu*, kad es vēl mācījos vidusskolā. *Svāmī* bija žēlsirdīgi apmeklējis kādu gadu vecāku sekotāju viņa mājās un mani vecāki nolēma paņemt mani līdzi, lai es varētu saņemt Viņa svētību. *Svāmī* runāja ar manu māti. Kā jau noraizējusies māte viņa sūdzējās *Svāmī* par maniem nedarbiem un aizraušanos ar kriketu, kas bija spēcīgāka par aizraušanos ar mācībām. Es pat nespēju paskatīties Viņam acīs un biju pieslējies pie mammas. Viņš materializēja *Vibhuti*⁵ un ieberzēja to man galvā, nedaudz iedeva arī manai mātei un sniedza viņai dievišķu solījumu: „Neuztraucies par viņu, es par viņu parūpēšos.” Pēc dažiem gadiem mana māte atstāja ķermeni un savienojās ar Viņu, tas mani pilnībā sagrāva. Pēc kāda laika es sēdēju Sai Ram šķūņa smiltīs Viņa templī Brindavanā. Kad *Svāmī* devās pie līnijās nosēdinātajiem cilvēkiem, lai sniegtu *daršanu*, es nosēdos uz ceļiem ar smagu sirdi un sacīju: „*Svāmī*, mana māte nomira!”. Mans dārgais *Svāmī*, mana Sai māte nekavējoties atbildēja: „Bet tev esmu es!” Viņš bija apsolījis manai mātei, ka par mani parūpēsies. Vai es varētu ko vairāk vēlēt dzīvē, kas ir piepildīta tikai ar Viņa mīlestību ikvienā solī!

Jauniešiem ir jāspēlē svarīga loma

Man bija jāorganizē nozīmīgs pasākums *Prašanti Nilajamā* 2006. gadā. Dažas stundas pirms inaugurācijas vēl bija jāpaveic daudz sagatavošanas darbu, kad *Svāmī* pasauca mani uz savu rezidenci un teica: „Tu izskaties ļoti noguris. Ja tavi vecāki būtu šeit, viņi būtu par tevi parūpējušies. Es tev tagad saku – ej uz savu istabu un kādu brītiņu paguli! Pēc tam ieej dušā un atsvaidzinājies nāc uz zāli. Es par visu parūpēšos.” Es sacīju Viņam, ka neesmu paguvis pat sagatavot savu runu inaugurācijas dienai. Viņš vienkārši atbildēja: „Tu tikai stāvi mikrofona priekšā un kustini lūpas. Es runāšu!” Es nezināju, kā reaģēt, saņemot tik daudz mīlestības! Viņa acīs bija tik daudz rūpju, kad viņš izteica šos vārdus. Es nekad agrāk nebiju piedzīvojis ko līdzīgu! Klusiņām es iečukstēju Viņam ausīs: „Paldies, *Svāmī!*” *Bagavāns* uzlika roku uz mana labā pleca un jautāja kannadiešu valodā „Tajī ge tanksā?”, t.i. „Pasakies savai mātei?” Tikai *Svāmī* spēj dot tik daudz mīlestības. Neviens un nekas nespēj jebkad vēl vairāk piepildīt mūs ar svētlaimi (*anandu*).

Es ticu, ka mums vajag vienkārši iekšēji atvērties un turpināt saņemt Viņa bezgalīgo mīlestību mūžīgi. Viss, kas es šobrīd esmu, tas ir pateicoties Viņa žēlsirdībai. Es tikai turpinu Viņu lūgt, lai es varētu kalpot Viņa misijā kā efektīvs Viņa instruments līdz pēdējai asins lāsei un pēdējam elpas vilcienam šajā ķermenī, ko Viņš man ir devis.

Jauniešiem ir ļoti svarīga loma Viņa izveidoto institūciju nostiprināšanā, kas palikušas pēc Viņa kā Viņa mīlestības un līdzcietības mantojums visos laikos, kas vēl nāks. Nemainot savu centru, bet vienīgi palielinot rādiusu, jaunieši var zīmēt lielākus apļus un sasniegt lielāku darbības perimetru. Mūsu centrs ir mūsu būtības kodols. Mēs nedrīkstam jebkad atļauties iemainīt savus principus, savu iekšējo būtību, raksturu vai mūsu garīgo saikni pret jebkādiem pasaules labumiem. Mūsu darbības rādiuss apzīmē mūsu izturēšanos, kurai ir jāprogresa no labas uz labāku un vislabāko. Rezultāts ir darbības perimetrs.

Mēs varam sasniegt pilnību savās dzīvēs, paliekot saistīti ar iekšējo Es (savu kodolu) un pastāvīgi paplašinot savas darbības rādiusu – nesavtīgu kalpošanu un mīlestībā balstītus darbus. Tas palīdzēs paplašināt mūsu dzīves perimetru līdz tas sasniegs vienotību ar Viņu!

Vinajs Kumars, grāmatvedis un Šrī Satja Sai Tresta kurators Karnātakā.

„Pasaulē mūsdienās ir tūkstošiem intelektuāļu, skolotāju un dižu izglītības sfēras darbinieku. Taču visas pasaules zināšanas un prasmes tiek izniekotas, ja cilvēks nepazīst pats sevi. Primārais cilvēka uzdevums ir iepazīt, kas viņš patiesībā ir.” Satja Sai Baba.

Paskaidrojumi

1 – Bagavāns (sanskritā) – Dieva apzīmējums, Dieva iemiesojums formā;

2 – Padanamaskara (sanskritā) – tiešā tulkojumā no sanskrita nozīmē „sveiciens pēdām”. Tā ir cieņas izrādīšana Bagavānam, pieskaroties Viņa pēdām un saņemot Viņa svētību;

3 – Prāna (sanskritā) – dzīvības spēks jeb dzīvības princips. Visuma enerģija, kas iemiesota visās formās, visos līmeņos.

4 – Arati – hinduistu pielūgsmes rituāls, kur dievišķajam tiek veltīta uguns liesma no gī sviesta vai kampara degļa, kas simbolizē gaismu, kas aizdzen tumsu jeb neziņu.

5 – Vibhuti – svētie pelni, kas simbolizē materiālās pasaules nepastāvīgo, iluzoro raksturu.